

શીતળા સપ્તમી મહાત્મ્ય.

સુજ્ઞ ધાર્મિક આર્યોને સાર.

બનાવનાર,

નાથજી ભાઈશંકર મેહેતાજી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

ચુનીલાલ નાનાભાઈ મેહેતા.

અને

અનુપરામ પ્રભાઈશંકર જોશી.

આમોદ જીલ્લે ભરૂચ.

અમદાવાદ—“ વિજય પ્રવર્તક ” પ્રેસ.

આવૃત્તી ૧ લી.

પ્રત. ૫૦૦

સવત ૧૯૫૭

સને ૧૯૦૧

“ પ્રસિદ્ધ કર્તાની રજા શીવાય છાપવી અથવા

છપાવવી નહીં. ”

કીંમત રૂ. ૦-૧-૬ પોસ્ટેજ જુદું.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ
ગુજરાતી લેખીયો-સંગ્રહ

૨૦૮
પરમ : ૪૩ શી

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઝિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૦૮

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ શીતલા ચાપ્લની
ઝાલુલ્ય

વિષય ૮૨૫.૪૩ ૨A

શીતળા સપ્તમી મહાત્મ્ય.

મુજા ધાર્મિક આર્યોને સાડ.

બનાવનાર,

નાથજી ભાઈશંકર મેહેતાજી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

ચુનીલાલ નાનાભાઈ મેહેતા.

અને

અનુપરામ પ્રભાશંકર જોશી.

આમોદ છદ્દે ભડચ.

અમદાવાદ—“વિજય પ્રવર્તક” પ્રેસ.

આવૃત્તી ૧ થી.

પ્રત. ૫૦૦

સંવત ૧૯૫૭

સને ૧૯૦૧

“પ્રસિદ્ધ કર્તાની રજા શીવાય છપવી અથવા

છપાવવી નહીં.”

કીમત રૂ. ૦-૧-૬ પાંચેજ બુદ્.

ૐ

શીતળા સપ્તમી મહાત્મ્ય.

રાગ ભારની ચોપાદ.

- શંકર સુતના પ્રણમુપાય, નમું કરજોડી અંબાભાય;
સરસ્વતિ કરજો મમસાજી, આદર્શ કહેવા સુખ કથાય. ૧
- શીતળા સપ્તમી દિન અવનવો, શી રીતે જગ જાહેર હવો;
તે કથા કહેવા આદર્શ, હરી કૃપાએ આલે પાધર્શ. ૨
- શીતળામાની હોયજ સ્હાય, તેની કૃપાથી અંધ લખાય;
કાંધી દયા દુનીઆં ઉપરે, તેથી વ્રત શૌ તેતું કરે. ૩
- ૪૬ બાળ યુવા નરનાર, વ્રત કરે સકળ સંસાર;
એ વ્રત ક્યાંથી ઉપન્યુ ધણું, તેની કથા સંક્ષેપે બાણું. ૪
- બ્રોતાજન સાંભળજો કાન, વળી ધરજો ઇશ્વરનું ધ્યાન;
સાંભળતાં સહુ પાતંક જાય, પાપી જનતે પાવન થાય. ૫
- વંધ્યા દોષ ટાળે સાક્ષાત, એવી શીતળા માની વ્રાત;
હરતાં ફરતાં બાળક હોય, દોષ તેને ન ખીડે કોય. ૬
- પુત્રવતીને વંધ્યા સમેત, કથા સાંભળો ધરીને હેત;
સંશય કાંઇ નવ ધરશે કદા, રાખો હેત શીતળાસું સદા. ૭
- કથાતણું આખ્યાનજ કહું, હેત કરી સાંભળજો સહ;
ઉજેણી નગરી છે જ્યાંય. વિક્રમ તજ કરે છે ત્યાંય. ૮
- તે નમરમાં શેઠજ એક, પુન્યવાન અદ્ધકો વિવેક;

- ધનપાળશ્યા તેહનું નામ, લક્ષ્મીચંતને રૂડો હામ. ૧૦
 સુકોમળ પત્નિછે એક, પતિવ્રતાનો જેને ટેક;
 પુન્યદાન કરે છે અતિ, પુત્ર તણું પણ સુખજ નથી. ૧૦
 દોલત અદકી તેને ધેર, સરને વાતે લીલા દહેર;
 પુત્રવિના સુખ સધળું જાણુ, શેઠને મન ચિંતાની ખાણુ. ૧૧
 પુત્ર થવાને કરે ઉપાય, પુજે પુરાણી જોશી પાય;
 દાન પુન્ય કરતો બહુ આપ, વાંઝીયાનું મટવાને પાપ. ૧૨
 નર નારીને મનમાં દયા, પુત્ર કાજ રાખે બહુ મયા;
 તેડાબ્યા વિપ્રોને ધેર, શાસ્ત્ર કલાવી પૂછી પેર. ૧૩
 શા દોષે મુજને નહીં પુત્ર, જોશી જુઓ જોતિય સુત્ર;
 શા કારણુ મુજને એ દુઃખ, ક્યારે યારો અમને સુખ. ૧૪
 વિપ્ર કહે શેઠજી સાંભળો, મનમાં નવ રાખો આમળો;
 પૂર્વ જનમનો દોષજ નડે, પુત્ર સુખ તે નહીં સાંપડે. ૧૫
 પશુ હત્યાનો લાગ્યો દોષ, જેયું રૂડા જેમને જેષ;
 માટે એક ઉપાયજ કરો, વિપ્ર વચન હેઠામાં ધરો. ૧૬
 નવાણુ એક કરવો આપ, તોતો મટે પુરવતું પાપ;
 સંતતિ એથી તુજને થશે, તારા મનનું દુઃખજ જશે. ૧૭
 એવું કહીને વિપ્રો ગયા, શેઠજી મનમાં મગ્નજ થયા;
 નવું નવાણુ બંધાવું અહિં, પશુ હત્યા હડે દોષ સહી. ૧૮
 પુત્ર વિના નાણું શા કામ, માટે કરવું ધારી હામ;
 લાખ ટકા ખરચ્યા ધરી બહાલ, બબ્બ સરોવર બન્યું વિશાળ. ૧૯
 પણ ન ટકે જળી યુદ્ધ લગાર, વિપ્ર ઉપર અતિ આવ્યો ખાર;
 તેડયા વિપ્રોને તે કાર, કહી સંભળાવ્યો સધળો સાર. ૨૦

- પાણી પાખી સરોવર કશું, ઉલટું દુઃખ રહેમાં વસ્યું;
નાણાં ખરચ્યાં ઉલટ ધારી, તોપણ માંહે ન આવ્યું વારી. ૨૧
- વિપ્ર કહે યમ એક કરો, તો નીકળશે જળનો ધરો;
શેઠે કીધું તેવું કાજ, જળ આવ્યું હરખ્યો સૌ સાજ. ૨૨
- વિપ્ર કહે રાખો વિશ્વાસ, પૂરણ થશે પુત્રની આશ;
મન ચોરશે પુન્ય દાનથી, તોતો પુત્ર તમારે નથી. ૨૩
- શાંત સ્વભાવે પાળો ધર્મ, ઇશ્વર કરશે રહું કર્મ;
કેટલા દિન વીતીતો ગયો, શેઠાણી મસવાડા રજા. ૨૪
- ગર્ભવતી શેઠાણી થઇ, પુત્ર પ્રસન્ન્યો તેને સહી;
પુન્ય દાન કર્યો તે દિન, શેઠ ધણું હરખે છે મન. ૨૫
- વૃદ્ધપણે સુખાળો થયો, ચિત્તતનો પરીતાપજ ગયો;
રસે જમે ને દિન નિરગમે, કૌતક એક થયું તે સમે. ૨૬

વલણ.

કૌતક એક થયું તહાં, શેઠ તણે દરબારરે;
નાથજી કહે સૌ સાંભળો, કહું તેનો વિસ્તારરે.

કડવું ૨ જી.

રાગ ધનાશ્રી.

- એક દિવસ તે શેઠીઓ, બેઠો નીજ દરબાર;
વિપ્ર જાનવા કાજતે, આવ્યો તેણે કાર. ૧
- વિપ્રે કીધી યાચના, માગ્યું દાન અપાર;
શેઠે પિકાવ્યો વળી, આપ્યું તહીં લગાર. ૨

વિપ્ર જેઠ મન પામીઓ, શેઠે ન ધર્યું કાનડ;	
પુત્ર સુખમાં વિસર્યો, આવ્યું અતિ અભિમાન.	૩
પ્રમાદ પેઠો દિલમાં, દીધું ન આદરમાન;	
અહા વાચક બૂલી ગયો, માયામાં ગુલતાન.	૪
વિપ્ર નિશાશે નાંખીને, ગયો પોતાને ધામ;	
આપ દીધો મનમાં કુટો, થવા કાળ તે ઠામ.	૫
શેઠ તણે મન કાંઈ નથી, કરવું ઇશનું થાય;	
દિનદિન બાળ વડો થતાં, સોજતી સગે જાય.	૬
ટોળે મળીને મિત્ર સહુ, તળાવ કરે તટ;	
નાંવાને કાળે ગયા, ધરે શેઠ સુત હઠ.	૭
તરી જાય તળાવને, એવી હાંકી હોડ;	
મનગમતા દઉં દામને, પુરં મનના કોડ.	૮
કહેતામાં સરવે પડયા, સાથ શેઠનો સુત;	
તરતાં થાક્યો પુત્ર તે, ગયું શેઠ ધર સુત.	૯
ગયો બાળ ધનપાળનો, જળદેવીને ઘેર;	
ઉલકાપાત અતિ થયો, શેઠે સુણી પેર.	૧૦
રૂદન કરતાં કૂટતાં, આંસુ ધારી અપાર;	
કુટુંબ સર્વે કળકળે, થયોજ હાહાકાર.	૧૧
શું કરેને ક્યાં જઈ, મરૂં ખાઈને ઝેર;	
કોણ જનમનું વાળીકું, હે સુત માંહે વેર.	૧૨
વૃદ્ધપણે દુખીયો થયો, શાં મુજ મળીયાં પાપ;	
નિશ્ચે મુજને લાગીયો, તે આજ્ઞાનું આપ.	૧૩
ગુણી વિપ્ર તેડવોયા, કરતો રૂદન અપાર;	

ક્ષમા કરો આપસધને, કરો હવે કંઈ બહાર.	૧૪
નવાણુ પણ સુકાઈ મયું, થયો વાંઝીઓ શેઠ;	
નિશ્વાસ નીચે નાખતો, કુટવા લાગ્યો પેટ.	૧૫
વિનતી કરી બહુ વિપ્રની, ત્યારે બોલ્યા તેહ;	
બત્રીશ લક્ષણ પુરૂષની, લાવી હોમો દેહ.	૧૬
જળદેવીને ભોગંજો, આપે જળત્રી માંય;	
તો કારજ તારૂં સરે, હુબ્ધો પુત્રજ જ્યાંય.	૧૭
શેઠે મન વિચારીયું, બત્રીશ લક્ષણ જન;	
વિક્રમ સુત અરિત છે, વળી પોતાનો તન.	૧૮
પરદુઃખ ભંજન રાય છે, કરે સરવનાં કામ;	
જાન્યું તેને જરૂરતો, ભાગે દુઃખનો કામ.	૧૯
પણ વિચાર્યું દિલમાં, મારે માટે એહ;	
પુત્ર એહનો ક્યમ હણે, એ મોટા સંદેહ.	૨૦
મારે મુજને તર્તએ, કેમ બોલાએ બોલ;	
ગુચવણ પડતી દિલ વિશે, તોળી બુએ તોલ.	૨૧
વળી હીમત રાખે હદે, એ સતવાદી રાય;	
બહાલું ન કરે એ કદા, પર દુઃખ ભંજન કાય.	૨૨
નિશ્ચે કારજ એ કરે, કહેતાંમાં જરૂર;	
પણ માટે તન આપશે, રાજ એવો શર.	૨૩

વલણ.

શરવીર રાજા ધણો, પરદુઃખભંજન જાણ;
કીધું દુઃખ એતો હણે, કહેતાંમાં મુજાણ.

કંઈયું ૩ ભું.

ચાપાધ.

- શેઠ ગયો રાજાની પાસ, અઢકી જોતે હૈયે આશા;
નમન કરીતે ઉભો રહ્યો, તવ રાજાએ પ્રશ્નજ કર્યો. ૧
- કેમ શેઠ શુંછે તમ નામ, કેમ આવીયા શુંછે કામ;
કહો તમારું કારણ જોહ, સાંભળવા ઇચ્છુંછું એહ. ૨
- શેઠ કહે રાજાજી તમે, ઇશ્વર સરખા માનું અમે;
હું ધનપાળ કહું સુખથી, પુત્ર વિના દુઃખ બીજું નથી. ૩
- પુત્ર હતો મારે ઘેર એક, કાઠી ઉપાયે પૂર્વે ટેક;
પુન્ય વ્રત તીરથને જોગ, મળ્યો હતો સુખનો સંજોગ. ૪
- પણુ યોચીતું દુઃખજ થયું, સુત દુખતાં સૌ સુખ ગયું;
નવાણુ મેં બધાંયું જ્યાંય, દુખ્યો સુત સરોવર માંહ. ૫
- નીર સુકાયું દુઃખીઓ હાય, મોડું કષ્ટ એ કાપો રાય;
પુણ્ય વિપ્ર મહા વિદ્વાન, સમજાવ્યો મુજને દષ્ટ જ્ઞાન. ૬
- નર બત્રીસ લક્ષણનો જોહ, જળદેવીને દેવો તેહ;
તેથી સુત સજીવન થાય, નવાણુ નીરથકી ઉભરાય. ૭
- બત્રીસ લક્ષણમાં તુજ તન, જગમાં અન્ય નથી કોઈ જન;
કહેતાં કાળજી કાઠી જાય, સુતવિણુ રાજજ સતું ચાય. ૮
- મારું કામ કરોજી આપ, સતવાદી રૈપતના બાપ;
પરદુઃખભંજન છો બહુ ધીર, કહેતાં કયે મુજ સરીર. ૯
- સાંભળી રાજા વહે વચન, કરો નહીં ફિકર કંઈ મન;
પરદુઃખભંજન મારું નામ, કહું શેઠ તમારું કામ. ૧૦

- પુત્ર મરે તેથી શું થાય, મુજવું મન નહિ ગભરાય;
 પણ મુજ ટેક જવા નહીં દઉં, એ કીધા પછી અનજળ લઉં. ૧૧
- શીઘ્ર કરી તૈયારી સર્વ, હૈયામાં નથી જેને ગર્વ;
 ચરીત્ર નિજનો તન જેહ, તેડાવ્યોજ સભામાં તેહ. ૧૨
- ચાલો પુત્ર પડ્યું તમ કામ, સતરાપે માફે શ્રીરામ;
 વણિક તન તુજથી ઉગરે, પ્રસન્ન મનથી જેતું મરે. ૧૩
- ચરિત્ર સાંભળી આગળ થયો, પિતા પ્રત્યે ખોલજ કહ્યો;
 આ ક્ષણ ભંચુર કાયા જેહ, ક્ષણમાં લય પામે વળી એહ. ૧૪
- જ્યારે ત્યારે મરવું નેહ, વે'લું મોહું જાવું ઢેહ;
 પરાપકારે પાડે દેહ, લે તે શિઘ્ર અભયપદ એહ. ૧૫
- મોત આવતાં મરણજ થાય, એમ ગણી મનમાં પિતાય;
 મનમાં કરશો નહિ વિચાર, મારો મુજને આણી પ્યાર. ૧૬
- વચન આપ મિથ્યા નવ થાય, માટે સદ્ય કરો ઉપાય;
 જાણી વાત પ્રજાએ પેર, ખેદ થયો સૌ ઘેરેઘેર. ૧૭
- રાજા સુત હણવા કારણે, નીકળ્યો નગર તણે બારણે;
 દટ દટ સૌ વણીકને કરે, અકર્મી ક્યાંથી પ્રગટ્યો ખરે. ૧૮
- રાજા પુત્રની કરવી હાણ, ધારે પાપી નીજ કથ્યાણ;
 રાંધી રસોઇ રહી ઘેરે ઘેર, ત્રાણ ત્રાણ વરત્યો તે શહેર. ૧૯
- રાજા પુત્ર લઈ નિસર્મો, તવાણ આગળ આવી ઠયો;
 રાખ્યો સરોવર મધ્યે બાળ, ખડ્ગ કાઢ્યું તેણે તત્કાળ. ૨૦
- રાજા હરીવું ધ્યાનજ ધરે, ચરિત્ર પણ પ્રજાને ઉચરે;
 થાળે વણીક કેઈ કાજ, લાજ રાખજે પ્રજા મહારાજ. ૨૧
- અશુભાત કરે જન સહ, વહ બાળ દીકરીઓ વહ;

- ફટ ફટ ઓ વણીક ચંડાળી, ભૂપ હણે તુજ કાળે બાળ. ૨૨
- બળ્યું તારું જીવન છે ફેક, રંકે દૈયતને પાડ્યો શોક;
શેઠ અતિ દીલમાં દાઝીઓ, કેમ કરે થયો વાંઝીયો. ૨૩
- રાજનું સત રાખે હરી, મારું કમ થાશે ઝટ કરી;
રાયે ધ્યાન ત્રાતાનું ધરી, જળદેવીની સ્તુતિ કરી. ૨૪
- ભવાની લે ભોગજ તાહરો, આપ શેઠ સુત લઈ માહરો;
એમ કહી શિર છેલું બાળ, ઓચીંતુ કુટ્યું પાતાળ. ૨૫
- ભગ ભગ નીર આપ્યું તતકાળ, પિતા પુત્ર ગયા પાતાળ;
જળદેવી જણુ બે લઈ ગઈ, નગરી રાય વિનાની થઈ. ૨૬
- હાહાકાર નગરમાં થયો, પુત્ર સાથ રાજ પાણુ ગયો;
દુષ્ટે અધરિત કીધું કર્મ, હવે કોણુ સાચવશે ધર્મ. ૨૭
- રાજ રાજ પુત્ર સમેત, ગયા અરે ક્યાં ગ્નેતાં વેત; ?
દૈયત કકળે નગરજ તણી, રાંધી રસોઈ રહી તે તંણી. ૨૮
- નવ ખાધું નવ પીધું નીર, દુઃખજ આપ્યું સર્વ શરીર;
દિલગીરીમાં દિનતો વહી ગયો, રાત વીતી પરભાતજ થયો. ૨૯
- રાજાવી સુણળે કહુ પેર, જળદેવીની થઈ છે મ્હેર;
રાજ અને કુંવર પાતાળ, ગયા દેવીનું બ્યાં છે દાર. ૩૦
- દેવીએ દીધું સન્માન, દીઠો શેઠ સુત તે ઠામ;
આપ્યો રાયને સર્વે મળી, વળી મુખથી દેવી ઉચરી. ૩૧
- “ ધન્ય ધન્ય સતવાદી રાજ, કળીમાં કોણુ કરે આ કાજ;”
શીતળા માની થઈ છે મ્હેર, રાજને થઈ લીલા લ્હેર. ૩૨
- સુવર્ણના વૈમાને રાય, સુત બે સાથે મુંદર કાય;
પ્રાતઃકાળે નીકળ્યા બહાર, દેવીને કરી નમસ્કાર. ૩૩

- રાયે દેવીનું વર્ણન કર્યું, રૈયત સરવે મનમાં લલ્યું;
સત્ય તણો એવો પરતાપ, ટલ્યો શેઠનો મન પરિતાપ. ૩૪
- રૈયત રાયની રાજી મધ, જ્ય જ્ય કરતી સૌ ઘેર ગધ;
ગયા દિવસનું રાંધ્યું અન, સર્વે જઈ કીધું પ્રાશન. ૩૫
- શીતળા માની પૂજા કરી, ટાડું ખાવા ટેકજ ધરી;
નાહી તળાવે કરી પુજન, ઘેર જઈ ટાડું ખાવું અન. ૩૬
- ટાડું કીધું પૂરને માત, શીતળા મા તેથી વિખ્યાત;
સોંખ્યો શેઠને સુત તતખેવ, તેણે કીધી રાયની સેવ. ૩૭
- શીતળામાનો ઓમ્હવ ક્યો, દ્રવ્ય કોશ લૂટાવા ધ્યો;
શીતળા માનું કર્યું સ્તવન, રાખ્યું રાયે શેઠનું પલ્લ. ૩૮
- આવણુ સુદની છઠું જાણુ, ઉલકાપાત થયો પરમાણુ;
દિવસ સપ્તમી સુખનો સર્વ, ત્યાંથી ઉપજ્યું એવું પર્વ. ૩૯
- અઘાપિ ચાલે એ વૃત્ત, પૂર્વે બનીયું તેવું કૃત્ય;
અન રાંધી છઠું રાખવું, સાતમ દિન તેને આખવું. ૪૦
- ટાઢે નીર નવાણે ન્હાય, પુણ્ય સ્નાન ગંગામ્મ થાય;
મૃતિકા મૂર્તિતો કરી, સેવા કરવી બાવજ ધરી. ૪૧
- પુખ્ત હાર ગંધાક્ષત સાથ, માત પૂજવી જોડી હાથ;
માને જે અર્પે પારણું, ઉઘાડું રાખે બારણું. ૪૨
- વળી ચઢાવે જે શ્રીફળ, તેને આપે સાઈ ફળ;
કરશે માને નીરની ધાર, તે સુખી રહેશે સંસાર. ૪૩
- ફૂલ હાસને ફળો અનેક, જેહ ચઢાવે કરી વિવેક;
તેને સુખમાં રાખે સદા, પડે નહિ કા દિન આપદા. ૪૪
- તાંદુળ કોપડું ફળા હાર, સોપારી આદિ શણગાર;

પૂજે આણી આનંદ ભેર, શીતળા શીતળ સખે ભેર.	૪૫
પ્રતાપ માનો અદકો હોય, વૃત્ત આચરે છે સૌ કોય;	
દાન વિપ્રને દે ને ગમે, તે પ્રાણી કદી દુઃખ ન ખમે.	૪૬
કથા સાંભળી આપે દાન, તેને આપે મા બહુ ધાન;	
શીળવાસે ગુમહાં છે જોડ, વૃત્ત કાધેથી નાશે તેડ.	૪૭
વંધ્યાને પુત્ર આપશે, શીતળાપર શ્રદ્ધા રાખશે;	
એવી શીતળામાની કથાય, સાંભળતામાં દુઃખજ નબ.	૪૮
એ રીતે શીતળા સમઘી, વૃત્ત મધ્યે નથી કંઈ કમી;	
ગુણી વાત બ્યારે મેં એક, પદબંધનમાં કાધી તેડ.	૪૯
બાઈ શંકર સુત નાથજી નામ, કરે રડું શિક્ષકનું કામ;	
નવ બાણું પિંગળ હંદ બેદ, શ્રીતાજન ધરશે નવ ખેદ.	૫૦
લખી મૂઠી અંધારે વાત, ત્રાતા નીકળે શ્રી વિખ્યાત;	
આખી હોંસ ધરી તેમજો, પ્રસિદ્ધ કરવાને કારણે.	૫૧
પ્રભાશંકર સુત અનુપરામ, હાલ વસે છે આમોદ ગામ;	
નાના બાઈ સુત ચુનીલાલ, પ્રસિદ્ધ કરી બેએ મળી હાલ.	૫૨
શુદ્ધ કરે તે વાતજ મૂળ, શંકર શીતળા રહાયે ભૂલ;	
ગાય શીખે ને શ્રવણજ કરે, સુખીઓ થઈ સ્વર્ગે સંચરે.	૫૩

વલણુ.

ભાવે બળે ભગવાનને, શ્રીતા શુણ્ણે વાતરે;
વદળે બેગે બહાલથી, જ્ય જ્ય શીતળા માતરે.

જાહેર ખબર.

વ્યાજની જંગી.

દેશી રીત મુજબ વ્યાજ ગણવાના હિસાબનું પુસ્તક.

સર્વે સ્વદેશી બંધુઓ, મુરબ્બીઓ, રજાલ કોઝ કોર્ટના તથા સુપ્રેસિડન્ટ બડગ સાહેબો, હાઇકોર્ટના માનવંતા પ્લીડરો, ડીસ્ટ્રીક્ટ કોર્ટના બાહોશ પ્લીડરો તેમજ વ્યાપારી અહસ્થાને વિનંતી કરવાની કે ઉપરના નામનું એક પુસ્તક મેં છપાવેલું છે જેની અંદર પા આ-નાની મુદલ રકમથી તે લાખ રૂપીયા સુધીની રકમનું પા આનાની તેરીખથી તે ત્રણ ટકાની તેરીખ સુધીનું વ્યાજ દીવાળી બાકી તથા અધિક માથ સાથેનું ગમે એટલી મુદતનું પુસ્તકની અંદર આપેલા કાઠમાં જેતાંજ રૂપીઆ આના પાછમાં તુરતજ નજર આવેછે. હાલું પુસ્તક વ્યાજ સુધી એક પણ બહાર પડ્યું નથી. વ્યાજ જેવી અ-ગલની અને મેહેનતની બાબત કે જેહેની સહેજ ભુલ પણ શેંકડો રૂપીયાનું રૂપ પકડે છે તેને માટે કોને કાળજી ન હોય ?!! એ પુ-સ્તકના ઉપયોગીપણાને માટે, ગોડવણના કમને માટે, અને દરેક મા-ણસે રાખવા લાયક છે જેવી અગત્યતા જણાવવાને માટે ઘણા સર્ટી-ફિકેટો મોકલ્યા છે.

પુસ્તક વે. પે. બુકપોલ્ટથી મોકલવામાં આવશે ધણીજ તાકી-દથી નીચેને શીરનામે લખી મોકલો પુઠું મળ્યુત પાકું અને પુ-સ્તકનું કદ પણ મોહોટું છે કાગળ સારા ઉંચા ટકાઉ તેમજ ટાઇપ મોટાં રાખવામાં આવ્યાછે કીમત રૂ. ૩) ત્રણ પડશે પોસ્ટેજ જુદુ તા. ૧-૧-૧૯૦૨ સુધીના આદક થનારને એક વાંચવા લાયક ચોપડી ભેટ તરીકે આપવામાં આવશે.

પ્રસિદ્ધ કર્તા.

હરિલાલ નાનાલાલ શાહ.
આમોદ છલ્લે લકચ.

જાહેર ખબર.

જળવાન થવું હોય તો ખરીદી ઉપયોગ કરો દરેક મનુષ્યની ફરજ છે કે પોતે પોતાનું શારીરિક જળ વધારવું. જેમ બુદ્ધિજળ વધારવાની જરૂર છે, તેમ શરીરના અળની પણ વૃદ્ધિ કરવાની તેટલી જ અગત્ય છે. શરીર વિના બુદ્ધિ નકામી છે, અને બુદ્ધિ વિના શરીર નકામું છે. માટે યુજ્જસતી બાપામાં પહેલાં કદી જહાર નહિ પડેલું એવું નવું અને વળી મુંબાઈ ઇલાકાના કેળવણી ખાતાએ તથા ગાયકવાડી કેળવણી ખાતાએ ઇનામ લાખએરી માટે મંજૂર કરેલું. સચિત્ર પુસ્તક નીચેને શિરનામે લખી મંગાવી તેનો ઉપયોગ પોતાનાં છોકરાં, મિત્રો, કુટુંબ અને ગામમાં કહો. ધર્મ અર્થ કામ અને ભોક્ષ એ ચારે પુરુષાર્થે મેળવવામાં શરીરની દૃઢતા નો ખપ પ્રથમ છે. તે દરેક સ્થિતિના મનુષ્યને એ પુસ્તકમાંથી વાંચી અનુભવ લીધાથી મળી શકે છે. પુસ્તકનું નામ “અંગ કસરત” કીમત ૩૦-૧૦-૦ હવેથી થોડી પ્રતોજ રહી છે માટે જલદી ખરીદો થોડી સુદતમાં હજાર નકલો ખપી ગઈ છે તેપરથી એ લોકોપયોગી છે એમ શાખિત થઈ ચુક્યું છે, અનુભવ લેતાં શરોર જળ ન વધે તો પૈસા પાછા. એનાથી વગર ઔષધે અનેક રોગ નહાસે છે, ને નવા આવતા અટકી નીતિએ વર્તતાં તંદુરસ્તી રહે છે. પુસ્તક ડેમી ૧૨ પેજ ૧૪૪ પૃષ્ઠ તથા ૩૦ પૃષ્ઠ માં ૧૨૫ ચિત્રોનું છે. પાકા પૂઠાની કીમત, ૩૦-૧૨-૦-૦

અંથ કર્તા.

મળશંકર અમથારામ ભટ્ટ.

ડૉ. હેડમાસ્તર મુખ્ય સ્કૂલ આમોદ.

જીલ્લે ભરૂચ.

श्री
शीतला सप्तमी महात्म्य.
संपूर्ण.

જાહેર પપ્પર.

અષ્ટમી મહાત્મ્ય.

આ નામનું પુસ્તક હમારી પાશે તૈયાર
છે તેની કીંમત રૂ ૦-૨-૦ પોપ્ટેજ રૂ ૦-૦-૬
રાખી છે શામટી મંગાવનારને ઘણું શાફ
કમીશન આપીશુ કમીશનનો ખુલાશો પત્ર-
દ્વારે આપીશું નાટપેટ કાગળ લીધામાં આ-
વશે નહીં એજ વિનંતી.

લી. પ્રગટ કર્તા.

આમ્રાદ છટલે
ભરૂચ.

} ચુનીલાલ નાનાલાલ મહેતા.
અને
અનુપરામ પ્રભાસંકર જોશી.

